

[Tinning]

håbe det bedste, og at vi i første omgang støtter os på det.

Det betyder også, at vi vil stemme for dette forslag, også selv om vi faktisk har en række meget kritiske kommentarer i forhold til bemærkningerne, men vi ved, som også undervisningsministeren har gjort det klart, at hvis vi kan nå så langt, at der faktisk sikres en optagelse af studerende ved den humanistiske basisuddannelse ved RUC, er vi nået langt længere, end vi ville være nået, hvis vi støttede os alene på undervisningsministeren, hvilket vi som bekendt heller ikke har for vane, om jeg så må sige.

De kritiske bemærkninger, vi har til forslagets bemærkninger, angår først og fremmest to punkter. Det ene er det punkt, som også hr. Fogh Rasmussen havde fat i, nemlig at det er temmelig uklart, hvor mange der er sikret optag med en vedtagelse af dette beslutningsforslag. Man kan selvfølgelig som fru Sonja Mikkelsen sige, at ministeren må argumentere for hver eneste, der ikke skal optages. Men det er ligesom lidt løst, for det betyder vel i virkeligheden, at der skal snakkes lidt frem og tilbage over kaffen, og så skal man finde ud af at lande et eller andet sted. Så kan man bagefter sige, at der er argumenteret, men vi, der ved lidt om forløbet af det såkaldte seminarieforlig, føler os ikke trygge ved, at det hele hænges op på sådan noget. Det er den ene ting, som jeg godt kunne tænke mig at få noget mere at vide om det reelle indhold af.

Det andet er, at der faktisk ikke står noget i forslaget om den videre gang efter den humanistiske basisuddannelse. Hvis man var interesseret i at skabe ro og tryghed og en vis optimisme – det ved jeg at regeringen er i almindelighed – også på RUC og blandt dem, som kommer ind på den humanistiske basisuddannelse, mener jeg egentlig, det mindste, man kunne sige, var: ved I hvad, venner, vi ved godt, der er ret meget, der ligger og roder, at der er ret mange ting, der er uklare, og at dette her i det hele taget er lidt svært, men I får de samme muligheder som dem, som kom ind på humbas sidste år, for det er det eneste, vi kan forsvare over for jer. Vi er nødt til at give jer klar besked, og det er det eneste, vi kan sige til jer. Vi tør selvfølgelig ikke love, hvad der sker næste år, men I får de samme muligheder som dem, der kom ind sidste år. Det, som selvfølgelig

er uheldigt, er, at man skal optage studerende uden at kunne sige noget præcist om, hvilke overbygningsuddannelser der er, og hvilke overbygningsuddannelser der ikke er.

Her siger man, at planlægningsarbejdet skal færdiggøres så betids, som det hedder, at man inden den 1. oktober kan tage beslutning både om det fremtidige optag og om den detaljerede uddannelsesprofil. Men den 1. oktober er en rigtig skidt dato for dem, som skal begynde dernede i dette efterår. Det ved enhver, for man begynder jo den 1. september og bliver optaget noget før.

Det er klart, at der er en række ting i samarbejdet om dette beslutningsforslag og også i det kommende samarbejde med regeringen, som slet ikke er vores kop te, nemlig den meget konsekvente erhvervsretning af uddannelserne. Når man taler om erhvervsøkonomi og datalogi, ligger der deri en erhvervsretning, et forsøg på at sige: når vi nu skærer ned på så mange områder, så der ikke er plads til nogle af f.eks. socionomerne eller gymnasielærerne, må vi hellere uddanne nogle flere dataloger, hvor vi jo tit og ofte har peget dels på nødvendigheden af nogle mere almene uddannelser, dels på, at man faktisk også forsøgte enten at tone nogle af de eksisterende uddannelser ned eller sørge for, at der faktisk var nogle beskæftigelsesmuligheder for de færdiguddannede. Behovene er der jo; det, der er spørgsmålet, er, om man vil føre en politik, der giver mulighed for at opfylde behovene.

Steffensen (KrF):

Efter denne lange debat kan man måske undres endnu mere over, at forslagsstillerne er kommet med dette forslag. Såvel den tidligere undervisningsminister som alle vi andre ved, at det er nødvendigt at finde en balance i dette her, og jeg tror også, der må findes en balance mellem forslagsstillernes og regeringens synspunkter. Det har undervisningsministeren jo også klart lagt op til.

Jeg synes, det var befriende, at undervisningsministeren for en gangs skyld klart tilkendegav, hvad der var hans inderste ærinde, og det er ikke – sådan opfatter jeg det i hvert fald ikke – noget had el. lign. til RUC, men et stærkt engagement i, at det er nødvendigt for dette folketing at tage op til vurdering, hvordan vi bedst kan sikre, at unge menne-